

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 6C/221/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3512204989
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Barbara Plaskurová
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2019:3512204989.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom sudkyňou JUDr. Barbarou Plaskurovou v právnej veci žalobcu: R. B., V. XX.XX.XXXX, P. B., Š. XX, právne zastúpený JUDr. Soňou Suchánovou, advokátkou so sídlom v Trenčíne, Partizánska 7571/58, 911 01 Trenčín, proti žalovanej: E. X., V. XX.XX.XXXX, P. Q. XXX, právne zastúpená advokátom Mgr. Jurajom Orvanom, so sídlom Žilina, Sad SNP 8, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Wüstenrot poisťovňa, a.s., so sídlom Karadžičova 17, 825 22 Bratislava 26, IČO: 31 383 408, právne zastúpený: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, Bratislava, o zaplatenie 3.747,54 Eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 3.747,54 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5% zo sumy 2.791,54 Eur od 19.06.2013 do zaplatenia, s 8% úrokom zo sumy 956,- Eur od 19.06.2013 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. Vo zvyšku návrh zamietam.
- III. Žalobcovi sa priznáva náhrada trov konania vo výške 100%.
- IV. Štát má právo na náhradu trov konania voči žalovanému.

odôvodnenie:

1. Tunajší súd rozsudkom sp. zn. 6C/221/2013-322 zo dňa 16.11.2016 zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal, aby zaviazal žalovanú povinnosťou zaplatiť mu istinu vo výške 3.747,54 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% zo sumy 2.791,54 Eur od 24.12.2011 do zaplatenia, 9% zo sumy 956,- Eur od 14.05.2012 do zaplatenia, ako i na zaplatenie trov konania.

2. Žalobca podanou žalobou žiadal súd, aby zaviazal žalovanú povinnosťou zaplatiť mu istinu vo výške 3.747,54 Eur spolu s úrokom z omeškania 9% zo sumy 2.791,54 Eur od 24.12.2011 do zaplatenia, 9% zo sumy 956,- Eur od 14.05.2012 do zaplatenia, ako i na zaplatenie trov konania z dôvodu, že žalobca uviedol, že je výlučným vlastníkom motorového vozidla, druh vozidla osobné, továrenská značka, typ: Mazda 3, zlatá metalíza, rok výroby 2005, s evidenčným číslom vozidla B. XXX P. Žalovaná bola vodičkou motorového vozidla - druh vozidla: osobné, továrenská značka, typ: Z. Y., F. Č. L. V. XXX P., ktorá spôsobila dopravnú nehodu. K dopravnej nehode došlo na ceste tretej triedy v katastri obce P. R. N. Q. D. N. Q., Č. I., medzi žalobcom a žalovaným. Príčinou dopravnej nehody bolo vbehnutie divej zveri diviaka z obilného porastu nachádzajúce sa pri ceste do jazdnej dráhy motorového vozidla žalovanej na základe čoho došlo k zrážke motorového vozidla žalovanej a diviaka, ktorý bol v dôsledku tejto zrážky vymrštený a odhodnený do oproti idúceho motorového vozidla žalobcu. Žalobca, ako vodič oproti idúceho motorového vozidla nemohol žiadnym spôsobom zabrániť zrážke s diviakom, nakoľko k zrážke diviaka motorového vozidla žalovanej a následného odhodnenia diviaka do motorového vozidla žalobcu došlo v čase, keď sa motorové vozidlá žalovanej a žalobcu stretali, na základe čoho došlo k poškodeniu žalobcovho motorového vozidla. K dopravnej nehode bola privolaná hliadka ORP Nové Mesto nad Váhom a bol o nej spísaný záznam č.p.: ORP-N-550/DI-

TN-2010Be zo strany ODI Trenčín. Poukázal na skutočnosť, že o dopravnej nehode spisali žalobca a žalovaná "Záznam o dopravnej nehode" ("Agreed statement") na tlačive poisťovne Wüstenrot poisťovňa a.s., v ktorej má žalovaná uzavreté povinné zmluvné poistenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, v rámci ktorého žalovaná písomne uviedla a svojim podpisom potvrdila, že krátko pred zrážkou s diviakom pocítila únavu, ktorá jej zabránila včas zareagovať, a ktorej keby nebolo dokázala by nehode pravdepodobne zabrániť. Žalobca ako poškodený zaslal dňa 25.05.2010 poisťovni Wüstenrot poisťovňa, a.s., ktorá je poisťovňou žalovanej, oznámenie poškodeného o poistnej udalosti, na základe čoho si uplatnil vzniknutú škodu na jeho motorovom vozidle v dôsledku škodovej udalosti z povinného zmluvného poistenia žalovanej, ako škodcu. Predmetná poisťovňa na základe uplatnenej škody z jeho strany uskutočnila obhliadku jeho poškodeného vozidla dňa 30.05.2010, na základe čoho si dala vyčíslieť kalkuláciu opravy predmetného motorového vozidla, ktorá bola vyčíslená zo strany Techcar Slovakia s.r.o. Bratislava na sumu 4.833,99 Eur. Poisťovňa žalovanej Wüstenrot poisťovňa, a.s. listom zo dňa 26.07.2010 č.: UNP/11511 zaslala žalobcovi stanovisko k škodovej udalosti č. XXXXXXXXXXXX, v rámci ktorého mu oznámila, že škodovú udalosť uzavrela bez náhrady škody, čím odmietla poskytnúť žalobcovi náhradu škody. Uvedené stanovisko bolo súčasne zaslané i žalovanej. Listom zo dňa 06.02.2011 zaslala žalovaná svojej poisťovni sťažnosť k spôsobu vybavenia škodovej udalosti na motorovom vozidle žalobcu, v rámci ktorej uviedla, že poisťovňa odmietla poskytnúť poistné plnenie vzniknutej škody na motorovom vozidle žalobcovi a napriek tomu, že žalovaná v oznámení o poistnej udalosti jednoznačne uviedla, že dôvodom zrážky jej motorového vozidla s diviakom bola jej nedostatočná pozornosť v dôsledku únavy, na základe čoho priznala svoju výlučnú a úplnú zodpovednosť za vzniknutú škodu. Poisťovňa žalovanej na jej sťažnosť zaslala oznámenie zo dňa 16.03.2011, na základe ktorého považovala opätovne škodovú udalosť za bezpredmetnú bez zodpovednosti žalovanej ako prevádzkovateľa motorového vozidla. Celkové náklady na opravu poškodeného motorového vozidla žalobcu predstavovali na základe vystavených faktúr dodávateľa Ing. Michal Monček - AutoRan, Šafárikova 2735/1, Trenčín, sumu 3.747,54 Eur. Náklady na opravu motorového vozidla žalobca uhradil spoločnosti Ing. Michal Monček - AutoRan nasledovným spôsobom: čiastku 2.791,54 Eur v zmysle faktúry č. 2011/140 v hotovosti dňa 23.12.2011, čiastku 956,- Eur v zmysle faktúry č. 2012/030 prevodným príkazom zo dňa 14.05.2012. Ďalej poukázal na ustanovenia § 420 ods. 14 Občianskeho zákonníka, 442 ods. Občianskeho zákonníka, 427 ods. 2 Občianskeho zákonníka a 428 Občianskeho zákonníka. V nadväznosti na citované ustanovenia uviedol, že zodpovednosť žalovanej za škodu v zmysle § 420 Občianskeho zákonníka porušením právnej povinnosti žalovanej venovať sa plne vedeniu motorového vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke porušeniu právnej povinnosti žalovanej viesť motorové vozidlo v prípade, ak jej schopnosť viesť motorové vozidlo bola znížená únavou. Žalovaná výslovne priznala únavu pri riadení motorového vozidla tak v čase pred vznikom škodovej udalosti, ako aj priamo pri jej vzniku dôsledkom čoho bola nedostatočná pozornosť žalovanej pri riadení motorového vozidla, čím priznala svoju úplnú a výlučnú zodpovednosť za vzniknutú škodu. Ďalej došlo k zodpovednosti žalovanej za škodu spôsobenú prevádzkou dopravného prostriedku v zmysle § 427 ods. 2 v spojení s § 428 Občianskeho zákonníka na základe objektívnej zodpovednosti za škodu, a to v tom smere, že žalovaná ako prevádzkovateľ motorového vozidla zodpovedá za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky, nakoľko škoda bola spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke jej motorového vozidla, nakoľko práve pri prevádzke a v príčinnej súvislosti s prevádzkou motorového vozidla žalovanej došlo k zrážke motorového vozidla s diviakom, ktorý bol práve z dôvodu tejto zrážky vymrštený a odhodený do motorového vozidla žalobcu, na ktorom bola spôsobená škoda a neexistuje liberačný dôvod pre zbavenie sa zodpovednosti za škodu v zmysle § 428 druhá veta Občianskeho zákonníka. Na strane žalovanej vo vzťahu k tzv. neodvratiteľnej udalosti z dôvodu, že táto nevynaložila "všetko úsilie, ktoré je možné od nej požadovať" k zabráneniu škody.

3. Tunajší súd s použitím ustanovenia § 4 ods. 2 písmeno b) Zákona č. 381/2001 Z.z., § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka a 428 Občianskeho zákonníka, dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Vyslovil názor, že žalovaná sa zbavila svojej zodpovednosti za škodu, pretože v danom prípade bola škoda spôsobená okolnosťou, ktorá nemá pôvod v prevádzke, ale okolnosťou vonkajšou a okolnosťou nepredvídateľnou, pričom žalovaná škode nemohla objektívne zabrániť ani vynaložením všetkého úsilia, ktoré je možno od nej požadovať. Možno konštatovať, že podľa § 427 Občianskeho zákonníka došlo ku škode vyvolanej osobitnou povahou tejto prevádzky, avšak táto škoda bola spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke nemajú (odmršteným zvierateľom do cesty). Iba samotná prevádzka, resp. rotácia kolies bez toho, aby došlo k stretu so zvierateľom by nebola spôsobila privodiť na motorovom vozidle škodu. V danom prípade nastala situácia predpokladaná § 428 Občianskeho zákonníka upravujúci liberáciu prevádzateľa, a to, že škoda vyvolaná osobitnou

povahou prevádzky motorového vozidla bola spôsobená okolnosťou nemajúcou pôvod v prevádzke. Podľa názoru súdu žalovaná objektívne nemohla škodu zabrániť ani s vynaložením všetkého úsilia, ktoré je od nej možné požadovať. V tejto súvislosti súd poukázal aj na závery znaleckého posudku, podľa ktorého, možno s pravdepodobnosťou blízkou istote tvrdiť, že ani jeden z vodičov nemohol zrážke s diviakom zabrániť, ani keby boli schopní ho zaregistrovať v čase približne 1,0s pred prvou zrážkou - čo je tiež s výrazne prevažujúcou pravdepodobnosťou takmer vylúčené. Podmienky kontrastu medzi diviakom a pozadím a časové možnosti na zastavenie, vyhnutie sa alebo zníženie rýchlosti boli pre oboch vodičov takmer nulové. Vbehnutie diviaka na cestu z porastu za tmy, v extraviláne medzi dve míňajúce sa vozidlá z technického hľadiska možno jednoznačne hodnotiť ako prekážku technicky náhlu. V úseku medzi obcami sa nenachádza zvislé dopravné značenie, ktoré by upozorňovalo na vbehnutie divie zveri na cestu, a pravdepodobne sa tam nenachádzalo ani v inkriminovanom čase. Rýchlosť jazdy 70km/h možno požadovať za primeranú rozhladu pred vozidlá, pretože dráha na zastavenie z tejto rýchlosti havarijným brzdením so spomalením 7,85m.s a celkovou reakčnou dobou 1,5s je blízka 57m, čo je priemerná vzdialenosť účinne osvetlenej plochy pri zapnutých a správne nastavených stretávacích svetlách. Vychádzajúc tiež z odpovede znalca na otázku č. 4, že zásadnými negatívnymi faktormi pôsobiacimi proti skoršiemu rozpoznaníu diviaka bol jeho nevypočítateľný vstup na cestu v kritickej vzdialenosti pred vozidlom Fiat a zhodou okolností vzájomná blízkosť oproti sebe sa pohybujúcich vozidiel a tiež z odpovede na otázku č. 6, že vbehnutie diviaka na cestu za tmy a dažďa v extraviláne, medzi dve míňajúce sa vozidlá, z technického hľadiska možno pre vodiča jednoznačne hodnotiť ako prekážku technicky náhlu, podľa názoru súdu tiež vyplynula skutočnosť, že žalovaná nemohla škodu zabrániť ani s vynaložením všetkého úsilia, ktoré možno požadovať. Pripomienky žalobcu v ňom uvádzanom smere k znaleckému posudku, po vyjadrení sa znalca, súd nepovažoval za relevantné.

4. Súd vyslovil tiež názor, že pokiaľ by i vznik škody na vozidle žalobcu súvisel s okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke dopravného prostriedku žalovanej, teda aj keď by vznik škody nesúvisel s okolnosťami, ktoré by mali svoj pôvod v prevádzke, keď bezprostrednou príčinou škody bola v danom prípade iná okolnosť (vbehnutie zveri na cestu), ktorú nemožno objektívne predvídať a tým ani škodu zabrániť, za daných okolností prichádza do úvahy zbavenie sa zodpovednosti prevádzateľa. Tiež podľa názoru súdu, keby tento neprijal uvedené závery, ustanovenie § 428 by sa stalo obsolentným. Stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 03.06.2014 sp. zn. Cpj.5/2014 sa podľa názoru súdu na danú situáciu nevzťahuje a stanoviskom Útvoru dohľadu nad finančným trhom NBS súd nie je viazaný.

5. Krajský súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vychádzajúc z ustanovenia § 427 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 428 Občianskeho zákonníka uviedol, že pri posudzovaní zodpovednosti prevádzateľa motorového vozidla za škodu je potrebné vychádzať z ustanovení § 427 až § 431 Občianskeho zákonníka, kedy úprava zodpovednosti za škody spôsobené prevádzkou dopravných prostriedkov je založená na princípe objektívnej zodpovednosti, to znamená zodpovednosti bez ohľadu na zavinenie. Zákon vychádza z osobitnej povahy prevádzky dopravných prostriedkov, ktoré sú zdrojom zvýšeného nebezpečenstva vzniku škody na zdraví a na veciach a zároveň poškodeným umožňuje účinnú a rýchlu náhradu škody. Vzhľadom na to, že zodpovednosť prevádzateľa dopravného prostriedku má povahu objektívnej zodpovednosti nie je podmienkou jej vzniku protiprávny úkon osoby, ktorá za škodu zodpovedá. Podmienkou vzniku tejto zodpovednosti je spôsobenie škody udalosťou, ktorou je samotná prevádzka dopravného prostriedku a okolnosti, ktoré súvisia s touto prevádzkou s tým, že predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu sú udalosť vyvolaná osobitnou povahou prevádzkou dopravného prostriedku, vznik škody a príčinná súvislosť medzi udalosťou a vznikom škody.

6. Poukázal na skutočnosť, že Občiansky zákonník v ustanovení § 428 veta druhá umožňuje prevádzateľovi motorového vozidla, aby sa svojej objektívnej zodpovednosti za škodu spôsobenú pri prevádzke motorového vozidla zbavil /liberácia/, keď preukáže, že škodu nemohol zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno od neho požadovať. Ak však bola škoda pri prevádzke motorového vozidla spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke motorového vozidla, prevádzateľ motorového vozidla sa nemôže liberovať, nemôže sa zbaviť svojej objektívnej zodpovednosti za škodu /§ 428 veta prvá Občianskeho zákonníka/. Za okolnosť, ktorá má pôvod v prevádzke (pri ktorých liberácia vôbec nie je možná) považuje súdna prax okolnosti, ktoré súvisia s organizáciou, riadením a uskutočňovaním prevádzky, to znamená "vnútorné" okolnosti tej - ktorej prevádzky. Odpoveď na otázku, či a kedy ide o takúto okolnosť, závisí vždy od povahy a okolností

konkrétneho prípadu. Súdna prax v záujme ochrany poškodených osôb vykladá pojem prevádzky veľmi široko. Za takú okolnosť sa považuje napríklad zlyhanie brzd, vada materiálu, nedostatočná údržba zariadenia prevádzky, prasknutie pneumatiky či iné nedostatky materiálu (a to aj skryté), ale aj okolnosti a nedostatky na strane vodiča či iných osôb použitých pri prevádzkovaní dopravy. Medzi okolnosti majúce pôvod v prevádzke patria aj nedostatky alebo vady materiálu, a to aj nespoznateľné (napr. R 80/1970, R 9/1972, R 3/1984).

7. Ďalej poukázal na skutočnosť, že z dokazovania, ktoré vo veci vykonal súd prvej inštancie vyplýva, že ku škode na motorovom vozidle žalobcu došlo pri dopravnej nehode dňa XX.XX.XXXX, kedy žalovaná viedla vlastné motorové vozidlo Z. Y. L. Q. N. P. Y. A. S. T. N. N. Q., Č. I. Q. N. Q., pričom v priamom úseku komunikácie po prejení ľavotočivej zákruty jej sprava, z poľa obilného porastu náhle a neočakávane do jazdnej dráhy vbehla lesná zver - diviak, následkom čoho došlo k zrážke motorového vozidla žalovanej a diviaka, ktorý bol v dôsledku zrážky odhodnený do proti jazdiaceho motorového vozidla Mazda 3, ktoré viedol žalobca, vlastník motorového vozidla.

8. Posúdiac uvedený zistený skutkový stav podľa citovaných zákonných ustanovení odvolací súd dospel k záveru, že ku škode na motorovom vozidle žalobcu došlo v súvislosti s osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla žalovanej. Je nepochybné, že škoda na motorovom vozidle žalobcu bola spôsobená diviakom, ktorý bol do motorového vozidla žalobcu odmrštený od motorového vozidla žalovanej, ktoré ho zrazilo. Je tu teda udalosť vyvolaná osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla, škoda i príčinná súvislosť medzi nimi. Žalovaná tak za škodu na motorovom vozidle žalobcu zodpovedá ako prevádzateľ motorového vozidla podľa § 427 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

9. Ďalej vyslovil názor, že otázkou je, či sa žalovaná svojej objektívnej zodpovednosti za škodu žalobcu, ktorá bola vyvolaná osobitnou povahou prevádzky jej motorového vozidla v zmysle § 428 veta druhá Občianskeho zákonníka zbavila, resp. či tu nejde o prípad, kedy sa žalovaná ako prevádzateľ motorového vozidla svojej zodpovednosti za škodu nemôže zbaviť, pretože škoda bola spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke jej motorového vozidla /§ 428 veta prvá Občianskeho zákonníka/.

10. V tejto súvislosti vyslovil názor, že s ohľadom na okolnosti danej dopravnej nehody, pri ktorej bolo poškodené motorové vozidlo žalobcu, je použitie záverov Stanoviska občianskoprávného kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 03.06.2014, sp. zn. Cpj.5/2014 celkom príliehavé. V zmysle toho Stanoviska "Aj škoda spôsobená na čelnom skle motorového vozidla kameňom alebo iným predmetom vymršteným kolesom iného motorového vozidla je škodou, ktorá bola spôsobená okolnosťou majúcou pôvod v prevádzke; zodpovednosti za túto škodu sa podľa § 428 veta prvá Občianskeho zákonníka nemožno zbaviť.". Ako uviedol Najvyšší súd Slovenskej republiky v odôvodnení Stanoviska: "... nie sú pochybnosti o tom, že samotný pohyb (valivý pohyb kolies) a rýchlosť dopravného prostriedku sú osobitnou, špecifickou vlastnosťou jeho prevádzky. Ak v súvislosti s valivým pohybom kolies dôjde k vymršteniu kameňa, ktorý spôsobí škodu na čelnom skle iného auta, k takejto škode dochádza v súvislosti s prevádzkou motorového vozidla, t.j. s jeho činnosťou a pohybom. Prejavom prevádzky motorového vozidla je v tomto prípade otáčavý pohyb jeho kolies. Aj keď kameň nie je súčasťou motorového vozidla, bez pôsobenia otáčavého pohybu kolies idúceho motorového vozidla by kameň zostal na svojom mieste na ceste a k jeho vymršteniu a vzniku škody by nedošlo. Prevádzka motorového vozidla je teda príčinou vymrštenia kameňa, ktorý nárazom do čelného skla iného motorového vozidla spôsobí škodu." Aj keď zviera - tu diviak, nie je kameňom a pred svojím vymrštením od motorového vozidla žalovanej nebol nehybne na svojom mieste na ceste, nie sú tieto rozdiely rozhodujúce. Je nepochybné, že aj v tomto prípade samotný pohyb a rýchlosť motorového vozidla žalovanej sú osobitnou, špecifickou vlastnosťou jeho prevádzky. Rovnako je podľa odvolacieho súdu nepochybné, že ak v súvislosti s pohybom motorového vozidla žalovanej došlo k odhodneniu, odmršteniu zvieraťa, ktoré spôsobilo škodu na motorovom vozidle žalobcu, tak k takejto škode došlo v súvislosti s prevádzkou motorového vozidla žalovanej, t.j. s jeho činnosťou a pohybom. A aj keď odmrštené zviera určite nebolo súčasťou motorového vozidla žalovanej, bez pôsobenia pohybu a rýchlosti idúceho motorového vozidla žalovanej by zviera nebolo odmrštené do proti idúceho vozidla žalobcu a ku vzniku škody by nedošlo.

11. Záverom uviedol, že je presvedčený, že v tomto prípade bola škoda na motorovom vozidle žalobcu spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke motorového vozidla žalovanej a tá sa preto svojej zodpovednosti za škodu nemôže podľa § 428 veta prvá Občianskeho zákonníka zbaviť. Ak súd

prvej inštancie založil svoje zamietavé rozhodnutie na opačnom právnom závere je jeho rozhodnutie nesprávne a odvolací súd bol preto nútený ho podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušiť a vec podľa § 391 ods. 1 vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konania a nové rozhodnutie.

12. V ďalšom konaní bol súd prvej inštancie viazaný podľa § 391 ods. 2 C.s.p. vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu. Bolo mu uložené, aby sa obmedzil na posúdenie otázky výšky škody spôsobenej žalobcovi. Mal stranám umožniť vyjadriť sa k tejto otázke a vykonať dokazovanie podľa ich návrhov.

13. Súd vyzval strany sporu, aby sa k otázke výšky škody spôsobenej žalobcovi vyjadrili a aby navrhli vykonať dôkazy.

14. Strany sporu zaslali vyjadrenia, obsahom ktorých neboli ďalšie navrhované dôkazy, ako už dôkazy vykonané.

15. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

16. Podľa § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

17. Podľa § 428 Občianskeho zákonníka, svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať.

18. Z faktúry č. 2011/140 vystavenej dňa 23.12.2011, splatnej dňa 23.12.2011, dodávateľom Ing. Michalom Mončekom - AUTORAM so sídlom Šafárikova 2735/1, Trenčín, súd zistil, že touto faktúrou dodávateľom vyúčtoval žalobcovi titulom opravy motorového vozidla Mazda 3 s evidenčným číslom TN 973 BV sumu 2.791,54 Eur. Žalobca túto sumu uhradil dodávateľovi dňa 23.12.2011 vychádzajúc z príjmového pokladničného dokladu č. 140/2011.

19. Z faktúry č. 2012/030 vystavenej dňa 10.05.2012, splatnej dňa 17.05.2012 súd zistil, že Ing. Michal Monček - AUTORAM so sídlom Šafárikova 2735/1, Trenčín, ako dodávateľ vyúčtoval žalobcovi za opravu motorového vozidla Mazda 3 s evidenčným číslom TN 973 BV sumu 956,- Eur. Žalobca túto sumu zaplatil prevodným príkazom zo dňa 14.05.2012.

20. Vychádzajúc z predložených faktúr je zrejماً výška škody uplatňovaná žalobcom, a to celkom vo výške 3.747,54 Eur. Pokiaľ ide o tvrdenie žalovaného, ktorý vo svojom vyjadrení okrem iného vzniesol námietku nedostatku pasívnej legitímácie v tomto konaní, keď vyslovil názor, že žalobca sa ako poškodený mal svojho nároku domáhať v súlade s ust. § 15 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z.z. priamo voči jej poisťovni, v ktorej mala v čase nehody uzatvorené povinné zmluvné poistenie jej motorového vozidla, pričom vyslovil názor, že práve titulom zákonného priameho nároku je práve poisťovňa žalovanej nositeľom subjektívnej povinnosti na náhradu škody vyplývajúcej z hmotného práva, súd je toho názoru, že žalovaný je pasívne vecne legitimovaný. Podľa vyššie citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka v § 15 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, sa neuvádza, že poškodený je „povinný“ uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi, ale iba je „oprávnený“. Uvedené ustanovenie, podľa názoru súdu, nevylučuje zodpovednosť samotného žalovaného.

21. Nakoniec, súd je už viazaný rozsudkom odvolacieho súdu, ktorý jasne vyslovil názor, že je daná zodpovednosť žalovanej, žalovaná sa zodpovednosti nezbavila.

22. Vychádzajúc tak z vysloveného názoru odvolacieho súdu, posudzujúc len výšku škody, súd tak zaviazal žalovaného na zaplatenie žalovanej sumy. O príslušenstve pohľadávky rozhodol tak, že žalovaného zaviazal na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8,5% zo sumy 2.791,54 Eur od 19.06.2013 do zaplatenia, s 8% úrokom zo sumy 956,- Eur od 19.06.2013 do zaplatenia, postupujúc podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády, podľa ktorého výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov

vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Žalobca nepreukázal doručenie výzvy na zaplatenie náhrady škody žalovanej a súd tak priznal úrok z omeškania až po uplynutí 15-dňovej lehoty po doručení platobného rozkazu na plnenie s účinnosťou od dňa 19.06.2013, ktorý deň súd považoval za prvý deň omeškania so zaplatením žalovanej sumy.

23. Vo zvyšku v časti úrokov z omeškania, t.j. v nepatrnej časti, súd návrh žalobcu zamietol.

24. Podľa § 470 ods. 2 Civilného sporového poriadku, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

25. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej iba "CSP"), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

26. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

27. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrh súd v rozhodnutí, ktorým sa končí konanie.

28. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd 1. Inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

29. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 CSP tak, že žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 100%, keď bol neúspešný len v nepatrnej časti, a to v časti uplatnených úrokov z omeškania.

30. Podľa čl. 4 ods. 1 a 2 CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec, čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej náuky a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

31. Podľa § 470 ods. 2 Civilného sporového poriadku, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

32. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej iba "CSP"), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

33. V súlade s citovanými ustanoveniami pod bodom 30 až 32, vzhľadom ku skutočnosti, že žalobca bol v predmetnom konaní úspešný, súd rozhodol vo výroku IV. tak, že štát má právo na náhradu trov konania voči žalovanému.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka, ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z

akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.